

Havrebjergs pris

Mel.: "You are mine sunshine..."

Der er så yndigt – her nord for åen
i gode gamle Havrebjerg
Hvor elmetræer – så smukt sig spejler
I det grønne gadekær!

Men tider skifter, og alt forandres
En landsbyskæbne – kan være svær
Så står vi sammen – her nord for åen,
Havrebjerg – du er det sgu værd!

Der er så stille – her nord for åen
Man hører kirkeklokkers klang,
En enkelt lærke – slår et par triller
I den røde solnedgang

Men tider skifter, og alt forandres
En landsbyskæbne – kan være svær
Så står vi sammen – her nord for åen,
Havrebjerg – du er det sgu værd!

Det sker vi mødes – her nord for åen
Der til Sankt Hans ved bålets blus,
På idrætspladsen, og så til tider
I det gule Forsamlingshus!

Men tider skifter, og alt forandres
En landsbyskæbne – kan være svær
Så står vi sammen – her nord for åen,
Havrebjerg – du er det sgu værd!

Midsommervisen

Vi elsker vor land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl
over mark, under strand
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
Vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade,

||: men den skønneste krans,
bli'r dog din Sankte Hans!

Den er bunden af sommerens hjerter, så varme så glade. :||

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler,

||: da går ungdom til dans
på dit bud Sankte Hans

ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler. :||

Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende!
men mod ufredens ånd
over mark, under strand,
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde:
hver by har sin heks, og hver sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde;

||: vi vil fred her til lands
Sankte Hans, Sankte Hans!

den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde. :||

Sommervise

Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand.

Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af huld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!

Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din troldom spændte fra egn til egn!
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg ved, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg véd, dit hjerte er guld endda.

Den danske sommer

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.

Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.

Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider
frem af forgangne tider.

Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.

Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæsset som kniv mod stene.

Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer.

Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår -
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

